

вдѣли и дѣмѣли: че трѣвало нѣ паркѣ да мѣ дава, нѣ трѣва сѣчки да го пцѣката и пѣвѣтъ въ Очи-тѣ. А Філософъ-а Отверѣчалъ: О глѣпавы челоувѣцы! Азъ така йскамъ да сѣ Отмастьѣ. Оизи който взѣлъ паркѣ-тѣ, зашѣлъ и дрѣгго, и сакѣлъ, че и Отъ него че да вѣме дрѣгги паркѣ: но той са Обѣрналъ и го оубилъ. Тогда Філософъ-а рѣкалъ: виждате, О дрѣзи! че който прѣцава оукоризнѣтъ, направѣ си Отмаставанѣ-то жестѣко съ нѣ малѣки трѣдѣ.

Това Сказаніе побѣава: че прощѣніе-то нѣ голѣмо зло докарѣва на властвѣрникъ-а челоувѣкъ, нѣжели Отмѣрѣніе-то, коѣто си помѣсли нѣкой да мѣ направѣ.

Б а в а - т а и Д і а в о л з - а. 13.

Еднѣ Бава възлазила на еднѣ дърво, и катѣ ѣ видѣлъ Дѣволъ-а, призѣвалъ свидѣтели, и катѣ ѣмъ показѣвалъ Бѣвѣ-тѣ, коѣто са каѣвѣла на дърво-то, рѣкалъ: да стѣ свидѣтели, зашѣо тѣмъ Оиѣа Бава катѣ паднѣ Отъ дърво-то, че оукорѣ мѣне, какѣото прѣвѣтъ нѣ мно-гото челоувѣцы за сѣко зло, гдѣто ѣмъ са слѣчава. Бава-та паднѣла, и катѣ ѣ попѣитали зашѣо са вѣла качѣла на дърво-то; Отверѣчала: ѣстѣй-а Дѣволъ ма накѣра. На тѣа дѣмы тѣтакси дошѣлъ Дѣволъ-а и дѣмѣлъ: тѣ лѣжешъ. Еи свидѣтели-тѣ, че азъ нѣмамъ нѣкакѣо согрѣшѣніе въ тебѣ.

Побѣава това Сказаніе: че когѣ прѣвишъ нѣкой грѣхъ, нѣ трѣва да оукорѣвашъ шѣстѣе-то, нитѣ Дѣволъ-а, но да оукорѣвашъ сѣбеси.

Д в а м а - т а П р і я т е л и. 14.

Дѣма Прѣтели, катѣ Отхождали нѣкаде зѣедно, срѣшнѣли еднѣ мечѣ. Единѣй-а са оуболаз, и покачѣлъ са на еднѣ дърво: А дрѣгѣо катѣ Останѣлъ сѣмъ, и глѣдалъ, че нѣ вѣлъ ѣмѣлъ силѣ да сѣ вѣри сѣса звѣрь-а, паднѣлъ на землѣ-тѣ и прѣсторѣлъ са на оумрѣлъ. Катѣ дошла мечѣ-та, мурѣсѣла го по оушѣ-тѣ и по носѣ-ѣ, а той си стискалъ дѣхѣніето, за да нѣ дѣше: А мечѣ-та зашѣото го сакѣла, че вѣлъ оумрѣлъ, Отишла си: зашѣо кѣзватъ, че тѣа никогдѣ нѣ вѣла ѣла мрѣтво тѣло. Дрѣгѣй-а, който са вѣлъ скрѣлъ междѣ листѣ-тѣ на дърво-то, катѣ слѣзнѣлъ, попѣиталъ прѣтель-а си шѣомѣ вѣла шѣнѣла мечѣ-та на оухѣ-то; А той Отверѣчалъ: зарѣчѣ ми Отъ сѣга да тѣмъ да нѣ ходѣ на пѣтъ катѣ съ тѣбе прѣтели.

Сказаніето ны побѣава: че трѣва да вѣгамы Отъ такиѣа прѣтели, който когѣ ни доидѣ нѣкоѣ вѣдѣ, вѣгатъ Отъ насѣ за да ни непѣмѣгнѣтъ.

Г о л о г л а в ѣ и - а. 15.

Еднѣ Голѣглаѣ носѣлъ на глѣвѣ-тѣ си лѣжѣвы косѣки. Вѣднѣшъ катѣ шѣлъ да възѣднѣ на конѣ, вѣтаръ-а мѣ зѣлъ шѣпѣкѣ-тѣ